

1. februar 2019

FM2019/155

I henhold § 33, stk. 1, forretningsorden for Inatsisartut fremsætter vi hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut senest til FM 2020 at fremsætte forslag til ændring af Inatsisartutlov nr. 2 af 15 maj 2014 om arbejdsmarkedsydelse¹, således at retten til arbejdsmarkedsydelse ved hjemsendelse på grund af produktionsstop udvides til at omfatte enhver form for korterevarende midlertidige afbrydelser af arbejdet, som medarbejderen ikke har haft indflydelse på, og samtidig udvides til at omfatte ansatte i enhver form for virksomhed.

(Inatsisartunut ilaasortaq Doris Jakobsen, Siumut)

Begrundelse:

Personer, som er beskæftiget i landbaseret produktion, f.eks. på en fiskefabrik, har i dag mulighed for efter reglerne i Inatsisartutlov om arbejdsmarkedsydelse at modtage arbejdsmarkedsydelse, hvis de midlertidigt hjemsendes på grund af produktionsstop.

Ved produktionsstop forstås standsning af produktion, på grund af råvaremangel, maskinskade, vejrlig eller lignende uforudsete omstændigheder.

Reglerne om hjemsendelse finder imidlertid udelukkende anvendelse ved landbaseret produktion. Det er således kun personer, som er ansat i fremstillingserhverv, der har mulighed for at opnå arbejdsmarkedsydelse ved midlertidig hjemsendelse.

Det betyder, at f.eks. rengøringspersonale på en skole er afskåret fra at få arbejdsmarkedsydelse, hvis de hjemsendes i de uger, hvor skolen er ferielukket.

Siumut finder denne forskelsbehandling urimelig: Ansatte i f.eks. serviceerhverv har samme behov for økonomisk tryghed og beskyttelse, som ansatte i fremstillingserhverv. Retten til arbejdsmarkedsydelse bør derfor omfatte enhver ansat, som midlertidigt hjemsendes for en korterevarende periode, uden at den ansatte selv har haft nogen indflydelse herpå.

Siumut foreslår på denne baggrund, at der tages initiativ til en lovændring, og håber på, at forslaget vil blive godt modtaget.

---

¹ Inatsisartutlov nr. 2 af 15. maj 2014

Vi opfordrer Naalakkersuisut til at forberede lovændringen i et nært samarbejde med SIK og arbejdsgevernes forbund, herunder NUSUKA og GE.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Implementering af forslaget vil kræve udarbejdelse af et lovforslag. De administrative ressourcer, som vil skulle afsættes hertil, forventes, incl. oversættelse, høring og lovteknisk gennemgang, ikke at overstige et halvt årsværk.

Hvad angår forslagets økonomiske konsekvenser for det offentlige, henvises til den af Naalakkersuisut udarbejdede ”Redegørelse til pkt. 37 / 95 EM 2016”. Det anslås heri, at den omhandlede lovændring vil indebære en årlig nettoudgift for det offentlige på 30. mio. kr.

Siumut skal hertil dog bemærke, at der ikke i redegørelsen synes at være taget højde for den besparelse på sociale ydelser, som forslaget vil medføre.

Yderligere anslås det i redegørelsen, at lovændringen vil indebære en forøgelse af kommunernes administrative udgifter på omkring 700.000 kr. årligt.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Det anslås i ”Redegørelse til pkt. 37 / 95 EM 2016”, at den omhandlede lovændring vil indebære en årlig nedbringelse af virksomhedernes lønudgifter på netto 32 mio. kr.

Lovændringen vil dog samtidig indebære en forøgelse af virksomhedernes administrative udgifter på omkring 500.000 kr. årligt.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Den omhandlede lovændring vil indebære, at også ansatte uden for landbaserede produktionserhverv er sikret, hvad der svarer til 90% af mindstelønnen, under hjemsendelse.